

PADOMES LĒMUMS (ES) 2015/1601**(2015. gada 22. septembris),****ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. panta 3. punktu, ja viena vai vairākas dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņš trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var paredzēt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu labā.
- (2) Saskaņā ar LESD 80. pantu Savienības politikas nostādnes robežpārbaūžu, patvēruma un imigrācijas jomā un to īstenošana ir jāreglamentē solidaritātes principam un atbildības taisnīga sadalījuma principam starp dalībvalstīm, un Savienības aktos, kas pieņemti šajā jomā, jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai šis princips stātos spēkā.
- (3) Nesenā krīzes situācija Vidusjūras reģionā lika Savienības iestādēm nekavējoties apzināties ārkārtējās migrantu plūsmas minētajā reģionā un aicināt īstenot konkrētus solidaritātes pasākumus ar dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju. Jo īpaši ārlietu un iekšlietu ministru kopīgajā sanāksmē 2015. gada 20. aprīlī Komisija iepazīstināja ar desmit punktu plānu nekavējoties veicamiem pasākumiem, lai reaģētu uz šo krīzi, tostarp apņemšanos izskatīt iespējas saistībā ar ārkārtas pārcelšanas mehānismu.
- (4) Eiropadome 2015. gada 23. aprīļa sanāksmē *inter alia* nolēma pastiprināt iekšējo solidaritāti un atbildību un apņēmas jo īpaši palielināt ārkārtas palīdzību dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, izskatīt iespējas organizēt ārkārtas pārcelšanu uz brīvprātības principa starp visām dalībvalstīm, kā arī izvietot Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO) vienības dalībvalstīs, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, lai varētu kopā apstrādāt starptautiskas aizsardzības pieteikumus, tostarp veikt reģistrāciju un paņemt pirkstu nospiedumus.
- (5) Eiropas Parlaments 2015. gada 28. aprīļa rezolūcijā atkārtoti norādīja, ka Savienībai, reaģējot uz nesenojām traģēdijām Vidusjūrā, jārīkojas solidāri, taisnīgi jāsadala atbildība un jāpastiprina centieni šajā jomā attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras uzņem vislielāko skaitu bēgļu un starptautiskas aizsardzības pieteikuma iesniedzēju absolūtos skaitļos vai relatīvi.
- (6) Papildus pasākumiem patvēruma jomā dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, būtu jāpalielina centieni ieviest pasākumus, ar kuriem pārvarēt situāciju, ko rada jauktas migrācijas plūsmas uz Eiropas Savienības ārējām robežām. Šādiem pasākumiem būtu jāaizsargā to personu tiesības, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, un jānovērš nelikumīga migrācija.
- (7) Eiropadome 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāksmē *inter alia* nolēma, ka paralēli būtu jārīkojas trīs galvenajos virzienos – pārcelšana/pārmitināšana, atgriešana/atpakaļuzņemšana/reintegrācija un sadarbība ar izcelsmes un tranzīta valstīm. Ņemot vērā pašreizējo ārkārtas situāciju un apņemšanos stiprināt solidaritāti un atbildību, Eiropadome jo īpaši vienojās par to, ka divos gados pagaidu un izņēmuma kārtā no Itālijas un no Grieķijas uz citām dalībvalstīm tiktu pārceltas 40 000 personas, kurām nepārprotami ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība; pārcelšanā piedalītos visas dalībvalstis.

⁽¹⁾ 2015. gada 17. septembra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

- (8) Konkrētās dalībvalstu situācijas izriet jo īpaši no migrācijas plūsmām citos ģeogrāfiskajos reģionos, piemēram, no Rietumbalkānu migrācijas ceļa.
- (9) Vairākas dalībvalstis 2014. gadā saskārās ar migrantu, kas ierodas to teritorijās, tostarp starptautiskas aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kopskaita ievērojamu pieaugumu, un dažas dalībvalstis joprojām ar to saskaras 2015. gadā. Vairākām dalībvalstīm Komisija sniedza ārkārtas finanšu palīdzību un EASO operatīvo atbalstu, lai palīdzētu tām pārvarēt šo pieaugumu.
- (10) No dalībvalstīm, kuras saskārās ar ievērojamu spiedienu, un ņemot vērā nesenos traģiskos notikumus Vidusjūrā, īpaši jāizceļ Itālija un Grieķija, kur ieceļoja nepieredzēti daudz migrantu, tostarp starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, kam nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, un šis pieplūdums radīja ievērojamu spiedienu uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām.
- (11) 2015. gada 20. jūlijā, atspoguļojot īpašo situāciju dažādās dalībvalstīs, konsensa ceļā tika pieņemta Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija par 40 000 personu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, pārcelšanu no Grieķijas un Itālijas. Divu gadu laikposmā tiks pārceltas 24 000 personas no Itālijas un 16 000 personas no Grieķijas. Padome 2015. gada 14. septembrī pieņēma Lēmumu (ES) 2015/1523⁽¹⁾, ar ko paredzēja pagaidu un ārkārtas mehānismu to personu pārcelšanai no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm, kurām ir nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība.
- (12) Pēdējos mēnešos pie dienvidu ārējām sauszemes un jūras robežām ir atkal strauji pieaudzis migrācijas spiediens, un, pieaugot to migrantu skaitam, kuri ierodas Grieķijā un dodas prom no tās, migrācijas plūsmas turpina pārvietoties no Vidusjūras reģiona centrālās daļas uz Vidusjūras reģiona austrumu daļu un uz Rietumbalkānu maršrutu. Ņemot vērā šo situāciju, būtu vajadzīgi jauni pagaidu pasākumi, lai mazinātu patvēruma pieprasītāju spiedienu Itālijai un Grieķijai.
- (13) Saskaņā ar datiem no Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie ārējām robežām (*Frontex*) Vidusjūras centrālā un austrumu daļa ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta Savienībā 2015. gada pirmajos astoņos mēnešos. Kopš 2015. gada sākuma aptuveni 116 000 migrantu ir nelikumīgi ieceļojuši Itālijā (tostarp aptuveni 10 000 nelikumīgo migrantu, kurus ir reģistrējušas vietējās iestādes, taču šie dati vēl ir jāapstiprina ar *Frontex* datiem). 2015. gada maijā un jūnijā *Frontex* konstatēja 34 691 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu, un jūlijā un augustā – 42 356 gadījumu, proti, pieaugums par 20 %. Liels pieaugums 2015. gadā bija vērojams arī Grieķijā, kur nelikumīgo migrantu skaits pārsniedza 211 000 (tostarp aptuveni 28 000 nelikumīgo migrantu, kurus ir reģistrējušas vietējās iestādes, taču šie dati vēl ir jāapstiprina ar *Frontex* datiem). 2015. gada maijā un jūnijā *Frontex* konstatēja 53 624 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu, un jūlijā un augustā – 137 000 gadījumu, proti, pieaugums par 250 %. Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita abos minētajos reģionos ietvēra migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar *Eurostat* datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā.
- (14) Saskaņā ar *Eurostat* un EASO datiem Itālijā no 2015. gada janvāra līdz jūlijam starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedza 39 183 personas salīdzinājumā ar 30 755 personām tādā pašā laikposmā 2014. gadā (pieaugums par 27 %). Līdzīgs pieteikumu skaita pieaugums bija vērojams Grieķijā – 7 475 pieteikuma iesniedzēji (pieaugums par 30 %).
- (15) Līdz šim migrācijas un patvēruma politikas satvarā ir veikti vairāki pasākumi, lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju, tostarp sniedzot tām ievērojamu ārkārtas palīdzību un EASO operatīvo atbalstu. Itālija un Grieķija ir bijušas otrā un trešā lielākā labumguvēja no finansējuma, kas tika piešķirts 2007.–2013. gadā vispārīgajā programmā "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" (*SOLID*), un tās turklāt saņēma arī ievērojamu ārkārtas finansējumu. Itālija un Grieķija, visticamāk, joprojām būs galvenās labumguvējas no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) 2014.–2020. gadā.
- (16) Ņemot vērā pašreizējo nestabilitāti un konfliktus Itālijas un Grieķijas tiešā tuvumā un iespaidu uz migrācijas plūsmām uz citām dalībvalstīm, ir ļoti iespējams, ka turpināsies ievērojams un palielināts spiediens uz šo valstu

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1523 (2015. gada 14. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV L 239, 15.9.2015., 146. lpp.).

migrācijas un patvēruma sistēmām un ka lielai daļai migrantu varētu būt nepieciešama starptautiska aizsardzība. Tas liecina, ka ir noteikti jāizrāda solidaritāte Itālijai un Grieķijai un līdz šim to atbalstam veiktie pasākumi jāpapildina ar pagaidu pasākumiem patvēruma un migrācijas jomā.

- (17) Padome 2015. gada 22. septembrī pieņēma zināšanai dalībvalstu vēlmi un gatavību – saskaņā ar solidaritātes principu un atbildības taisnīga sadalījuma principu starp dalībvalstīm, kuri reglamentē Savienības politiku patvēruma un migrācijas jomā –, piedalīties 120 000 personu pārceļšanā, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Padome tādēļ nolēma pieņemt šo lēmumu.
- (18) Būtu jāatgādina, ka Lēmumā (ES) 2015/1523 tiek noteikts pienākums Itālijai un Grieķijai izstrādāt strukturālus risinājumus, ar ko risina ārkārtas spiedienus uz to patvēruma un migrācijas sistēmām, izveidojot noturīgu un stratēģisku sistēmu, lai reaģētu uz krīzes situāciju un pastiprinātu notiekošo reformu procesu šajās jomās. Lai ņemtu vērā šo lēmumu, būtu jāatjaunina ceļveži, ko šim nolūkam iesniegušas Itālija un Grieķija.
- (19) Paturot prātā to, ka Eiropadome vienojās par savstarpēji saistītu pasākumu kopumu, Komisijai būtu jādod pilnvaras, vajadzības gadījumā un pirms tam dodot attiecīgajai dalībvalstij iespēju izklāstīt savu viedokli, apturēt šā lēmuma piemērošanu uz ierobežotu laikposmu, ja Itālija vai Grieķija neievēro savas saistības šajā sakarībā.
- (20) No 2016. gada 26. septembra 54 000 pieteikuma iesniedzēju būtu proporcionāli jāpārceļ no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm. Padomei un Komisijai būtu pastāvīgi jāpārskata situācija attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo masveida pieplūdumu dalībvalstīs. Komisijai vajadzības gadījumā būtu jāiesniedz priekšlikumi šā lēmuma grozīšanai, lai reaģētu uz situācijas attīstību uz vietas un tās ietekmi uz pārceļšanas mehānismu, kā arī arvien pieaugošo spiedienu uz dalībvalstīm, jo īpaši dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju. To darot, tai būtu jāņem vērā iespējamās labumguvējas dalībvalsts viedokļi.

Ja šo lēmumu būtu jāgroza citas dalībvalsts labā, minētajai dalībvalstij attiecīgā Padomes grozošā lēmuma spēkā stāšanās dienā būtu jāiesniedz Padomei un Komisijai ceļvedis, kurā būtu ietverti atbilstīgi pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atgriešanas jomā, lai stiprinātu tās sistēmu kapacitāti, kvalitāti un efektivitāti šajās jomās, kā arī pasākumi, ar kuriem nodrošina šā lēmuma pienācīgu īstenošanu, lai tā pēc šā lēmuma piemērošanas termiņa beigām varētu labāk tikt galā ar iespējamu palielinātu migrantu pieplūdumu tās teritorijā.

- (21) Ja kāda dalībvalsts saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome, pamatojoties uz LESD 78. panta 3. punktu, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto minētās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.
- (22) Saskaņā ar LESD 78. panta 3. punktu Itālijas un Grieķijas labā paredzētajiem pasākumiem vajadzētu būt pagaidu pasākumiem. 24 mēneši ir samērīgs laikposms, lai nodrošinātu, ka šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem ir patiesa ietekme, atbalstot Itāliju un Grieķiju, tām risinot problēmas saistībā ar ievērojamām migrantu plūsmām to teritorijās.
- (23) Pasākumi pārceļšanai no Itālijas un no Grieķijas, kas paredzēti šajā lēmumā, ietver pagaidu atkāpi no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 ⁽¹⁾ 13. panta 1. punktā paredzētā noteikuma, saskaņā ar kuru Itālija un Grieķija citādi būtu atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, pamatojoties uz minētās regulas III nodaļā noteiktajiem kritērijiem, kā arī pagaidu atkāpi no procedūras posmiem, tostarp termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā. Pārējie Regulas (ES) Nr. 604/2013 noteikumi, tostarp īstenošanas noteikumi, kas paredzēti Komisijas Regulā (EK) Nr. 1560/2003 ⁽²⁾ un Komisijas Īstenošanas

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.).

regulā (ES) Nr. 118/2014 ⁽¹⁾, joprojām ir piemērojami, tostarp tur ietvertie noteikumi par pārsūtītājas dalībvalsts pienākumu segt izmaksas, kas nepieciešamas pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, un par sadarbību saistībā ar pārsūtīšanu starp dalībvalstīm, kā arī par informācijas nosūtīšanu, izmantojot *DubliNet* elektroniskās komunikācijas tīklu. Šajā lēmumā ir paredzēta arī atkāpe attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja piekrišanu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 516/2014 ⁽²⁾ 7. panta 2. punktā.

- (24) Pārcelšanas pasākumi neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma pilnībā piemērot Regulu (ES) Nr. 604/2013, ietverot noteikumus, kuri saistīti ar ģimenes atkalapvienošanu, nepavadītu nepilngadīgo īpašu aizsardzību, un klauzulas par rīcības brīvību humānu apsvērumu dēļ.
- (25) Bija jāizdara izvēle attiecībā uz kritērijiem, kas jāpiemēro, lemjot, kurus un cik pieteikuma iesniedzējus pārcelt no Itālijas un no Grieķijas, neskarot valsts līmeņa lēmumus par patvēruma pieteikumiem. Ir paredzēta skaidra un darboties spējīga sistēma, pamatojoties uz to, cik (pēc *Eurostat* datiem, izmantojot visjaunākos pieejamos statistikas datus) gadījumos (vidēji) no visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti pirmajā instancē Savienībā attiecībā uz pieteikumiem starptautiskās aizsardzības saņemšanai, tiek piešķirta starptautiskā aizsardzība pirmajā instancē Savienības līmenī. No vienas puses, šim sliekšnim būtu maksimāli jānodrošina, lai visi pieteikuma iesniedzēji, kuriem nepārprotami ir nepieciešama starptautiska aizsardzība, varētu pilnībā un ātri izmantot savas tiesības uz aizsardzību pārcelšanas mērķa dalībvalstī. No otras puses, tam būtu, cik iespējams, maksimāli jānovērš tas, ka pieteikuma iesniedzēji, kuri, iespējams, uz pieteikumu saņems negatīvu atbildi, tiek pārcelti uz citu dalībvalsti un tādējādi tiek nepamatoti pagarināta viņu uzturēšanās Savienībā. Šajā lēmumā būtu jāizmanto 75 % sliekšnis, kas noteikts, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamajiem atjauninātiem *Eurostat* ceturkšņa datiem par lēmumiem pirmajā instancē.
- (26) Pagaidu pasākumi ir paredzēti, lai mazinātu ievērojamo spiedienu uz Itāliju un Grieķiju patvēruma jomā, jo īpaši, pārceļot ievērojamo skaitu pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri būs ieceļojuši Itālijā vai Grieķijā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas. Ņemot par pamatu trešo valstu valstspiederīgo kopējo skaitu, kuri 2015. gadā nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā, un to personu skaitu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, no Itālijas un Grieķijas kopumā būtu jāpārceļ 120 000 pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība. Tas ir apmēram 43 % no kopējā trešo valstu valstspiederīgo skaita, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība un kuri nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā 2015. gada jūlijā un augustā. Šajā lēmumā paredzētais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu sloga sadali starp Itāliju un Grieķiju, no vienas puses, un citām dalībvalstīm, no otras puses, ņemot vērā pieejamos kopējos skaitļus par 2015. gadu attiecībā uz robežu nelikumīgu šķērsošanu. Ņemot vērā attiecīgos skaitļus, 13 % no šiem pieteikuma iesniedzējiem būtu jāpārceļ no Itālijas, 42 % – no Grieķijas, un 45 % būtu jāpārceļ, kā paredzēts šajā lēmumā.
- (27) Izņēmuma apstākļos un norādot pienācīgi pamatotus iemeslus, kas ir saderīgi ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktajām Savienības pamatvērtībām, dalībvalsts var trīs mēnešos pēc šā lēmuma stāšanās spēkā paziņot Padomei un Komisijai, ka tā nespēj piedalīties līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas procesā, kas tai iedalīti saskaņā ar šo lēmumu. Šādi izņēmuma apstākļi jo īpaši ietver situāciju, ko raksturo tāda apmēra pēkšņs un masīvs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, ka rodas ārkārtīgs spiediens pat uz labi sagatavotu patvēruma sistēmu, kas citādi darbojas saskaņā ar attiecīgo Savienības *acquis* patvēruma jomā, vai tik augstas ticamības pēkšņa un masīva trešo valstu valstspiederīgo pieplūduma risks, ka tas prasa nekavējošu rīcību. Pēc izvērtējuma Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikumi Padomei, lai īstenotu lēmumu par līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas apturēšanu pagaidu kārtā, kas attiecīgajai dalībvalstij iedalīti saskaņā ar šo lēmumu. Pamatotos gadījumos Komisija var ierosināt pagarināt atlikušā iedalījuma pārcelšanas termiņu līdz 12 mēnešiem pēc šā lēmuma spēkā esamības.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 118/2014 (2014. gada 30. janvāris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1560/2003, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 39, 8.2.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

- (28) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus pārceļšanas īstenošanai proporcionālas 54 000 pieteikuma iesniedzēju pārceļšanas no Itālijas un Grieķijas uz citām dalībvalstīm gadījumā, gadījumā, ja vienas vai vairāku dalībvalstu līdzdalība pieteikuma iesniedzēju pārceļšanā būtu jāaptur, vai gadījumā, ja pēc attiecīgiem paziņojumiem Padomei cita dalībvalsts vai citas dalībvalstis vai asociētās valstis piedalās pārceļšanā, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Padomei.

Minēto pilnvaru piešķiršanu Padomei pamato tas, ka šādiem pasākumiem ir politiski sensitīvs raksturs, jo tie skar valstu pilnvaras attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu dalībvalstu teritorijā, un ir jāspēj ātri pielāgoties strauji mainīgām situācijām.

- (29) Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (AMIF), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 516/2014, sniedz atbalstu noslogojuma sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm, un tas ir atvērts politikas turpmākai attīstībai šajā jomā. Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā paredzēta iespēja dalībvalstīm īstenot pasākumus saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pārsūtīšanu kā daļu no to valsts programmām, bet minētās regulas 18. pantā paredzēta vienreizēja maksājuma iespēja EUR 6 000 apmērā par katru starptautiskās aizsardzības saņēmēju, kas pārsūtīts no citas dalībvalsts.
- (30) Tā kā šis lēmums nozīmē politikas turpmāku attīstību šajā jomā un lai īstenotu solidaritātes principu un atbildības taisnīgu sadali, ir atbilstīgi nodrošināt, lai dalībvalstis, uz kurām, ievērojot šo lēmumu, no Itālijas un Grieķijas pārceļ pieteikuma iesniedzējus, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, par katru pārceļto personu saņemtu vienreizēju maksājumu, kurš atbilst Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā paredzētajam vienreizējam maksājumam, proti, EUR 6 000, un tiek veikts saskaņā ar tām pašām procedūrām. Tas nozīmē ierobežotu pagaidu atkāpšanos no minētās regulas 18. panta, jo vienreizējais maksājums būtu jāmaksā par pārceļtajiem pieteikuma iesniedzējiem, nevis starptautiskās aizsardzības saņēmējiem. Šāds pagaidu paplašinājums iespējamo vienreizējā maksājuma saņēmēju lokam, šķiet, patiesi ir ar šo lēmumu izveidotās ārkārtas shēmas sastāvdaļa. Turklāt attiecībā uz izmaksām pārceļto personu pārsūtīšanai citur, ievērojot šo lēmumu, ir lietderīgi paredzēt, ka Itālija un Grieķija saņem vienreizēju maksājumu EUR 500 apmērā par katru personu, ko pārceļ no to attiecīgajām teritorijām, ņemot vērā faktiskās izmaksas, kas nepieciešamas, lai pārvestu pieteikuma iesniedzēju uz pārceļšanas mērķa dalībvalsti. Lai īstenotu pasākumus saskaņā ar šo lēmumu, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām saņemt papildu priekšfinansējumu, kas maksājams 2016. gadā pēc valstu programmu saskaņā ar Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu pārskatīšanas.
- (31) Ir jānodrošina, ka tiek ieviesta ātras pārceļšanas procedūra un ka pagaidu pasākumu īstenošanā dalībvalstis cieši administratīvi sadarbojas un EASO sniedz operatīvu atbalstu.
- (32) Visā pārceļšanas procedūras laikā līdz pat pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai būtu jāņem vērā valsts drošības un sabiedriskās kārtības apsvērumi. Pilnībā ievērojot pieteikuma iesniedzēja pamattiesības, tostarp attiecīgos noteikumus par datu aizsardzību, ja dalībvalstij ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs rada draudus tās valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, tai būtu par to jāinformē pārējās dalībvalstis.
- (33) Lemjot par to, kuri pieteikuma iesniedzēji, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, būtu jāpārceļ no Itālijas un no Grieķijas, priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES⁽¹⁾ 21. un 22. panta nozīmē. Šajā sakarībā vispirms būtu jāņem vērā jebkādas pieteikuma iesniedzēju īpašās vajadzības, tostarp veselība. Vienmēr būtu arī pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses.
- (34) To pieteikuma iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiskā aizsardzība, integrēšana uzņēmējvalsts sabiedrībā ir pienācīgi funkcionējošas kopējās Eiropas patvēruma sistēma stūrakmens. Tāpēc, lai nolemtu, kurai konkrētai dalībvalstij vajadzētu būt pārceļšanas mērķa dalībvalstij, īpaša uzmanība būtu jāpievērš attiecīgo pieteikuma iesniedzēju īpašām prasmēm un iezīmēm, piemēram, valodu zināšanām un citām individuālām norādēm, kas pamatotas ar pierādītām ģimenes, kultūras vai sociālajām saiknēm, kuras varētu palīdzēt viņiem integrēties pārceļšanas mērķa dalībvalstī. Īpaši neaizsargātu pieteikuma iesniedzēju gadījumā uzmanība būtu jāpievērš pārceļšanas mērķa dalībvalsts spējai sniegt šiem pieteikumu iesniedzējiem pienācīgu atbalstu un nepieciešamībai nodrošināt minēto pieteikuma iesniedzēju taisnīgu sadalījumu starp dalībvalstīm. Pienācīgi ņemot vērā

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

diskriminācijas aizlieguma principu, pārcelšanas mērķa dalībvalstis var norādīt, kuriem pieteikuma iesniedzējiem tās dod priekšroku, ņemot par pamatu iepriekš minēto informāciju, un uz šāda pamata Itālija un Grieķija, apspriežoties ar EASO un attiecīgā gadījumā ar sadarbības koordinatoriem, var sastādīt to iespējamo pieteikuma iesniedzēju sarakstu, kuri ir identificēti pārcelšanai uz minēto dalībvalsti.

- (35) Attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas. Turklāt pieteikuma iesniedzēji būtu jāinformē par šajā lēmumā noteikto pārcelšanas procedūru, un viņiem būtu jāpaziņo pārcelšanas lēmums, kas ir pārsūtīšanas lēmums Regulas (ES) Nr. 604/2013 26. panta nozīmē. Tā kā pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar Savienības tiesību aktiem nav tiesību izvēlēties dalībvalsti, kura būs atbildīga par viņa pieteikumu, pieteikuma iesniedzējam vajadzētu dot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pārcelšanas lēmumu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013 vienīgi viņa pamattiesību nodrošināšanas nolūkā. Saskaņā ar minētās regulas 27. pantu dalībvalstis savos valsts tiesību aktos var noteikt, ka pārsūtīšanas lēmuma apelācija automātiski neaptur pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanu, bet attiecīgajai personai ir iespēja lūgt apturēt pārsūtīšanas lēmuma īstenošanu līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas rezultāts.
- (36) Pirms un pēc pārsūtīšanas uz pārcelšanas mērķa dalībvalstīm pieteikuma iesniedzējiem nodrošina tiesības un garantijas, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/32/ES⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/33/ES⁽²⁾, tostarp saistībā ar to īpašām uzņemšanas un procesuālām vajadzībām. Turklāt attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013⁽³⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK⁽⁴⁾ piemēro, lai atgrieztu trešo valstu valstspiederīgos, kuriem nav tiesību palikt teritorijā. Uz iepriekš minēto attiecas ierobežojumi minēto direktīvu piemērošanā.
- (37) Saskaņā ar Savienības *acquis* Itālijai un Grieķijai pārcelšanas procedūrā būtu jānodrošina stabils identifikācijas, reģistrēšanas un pirkstu nospiedumu ņemšanas mehānisms, lai varētu ātri identificēt personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kas ir tiesīgas tikt pārceltas, un identificēt migrantus, kuri nav klasificējami kā personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un kuri tādēļ būtu jāatgriež. To būtu jāpiemēro arī attiecībā uz personām, kas ieradās Itālijas vai Grieķijas teritorijā no 2015. gada 24. marta līdz 25. septembrim, lai tās būtu tiesīgas attiecībā uz pārcelšanu. Ja brīvprātīgu atgriešanos nevar praktiski veikt un citi pasākumi, kas paredzēti Direktīvā 2008/115/EK, nav piemēroti tam, lai novērstu turpmāku pārvietošanos, nekavējoties un efektīvi būtu jāpiemēro aizturēšanas pasākumi atbilstīgi minētās direktīvas IV nodaļai. Pieteikuma iesniedzēji, kuri izvairās no pārcelšanas procedūras, no pārcelšanas būtu jāizslēdz.
- (38) Būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no pārcelto personu turpmākas pārvietošanās no pārcelšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm, kas varētu traucēt efektīvi piemērot šo lēmumu. Jo īpaši dalībvalstīm saskaņā ar Savienības tiesību aktiem būtu jāveic nepieciešamie preventīvie pasākumi sociālo pabalstu un tiesiskās aizsardzības līdzekļu pieejamības jomā. Turklāt pieteikuma iesniedzēji būtu jāinformē par sekām, ja viņi turpmāk nelikumīgi pārvietosies uz citām dalībvalstīm, un par to, ka, ja pārcelšanas mērķa dalībvalsts piešķir viņiem starptautisko aizsardzību, viņi var izmantot ar starptautisko aizsardzību saistītās tiesības tikai minētajā dalībvalstī.
- (39) Turklāt saskaņā ar Direktīvā 2013/33/ES noteiktajiem mērķiem uzņemšanas apstākļu saskaņošanai starp dalībvalstīm būtu jāpalīdz ierobežot starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju turpmāku pārvietošanos dažādo uzņemšanas apstākļu dēļ. Šā paša mērķa sasniegšanas nolūkā dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja noteikt ziņošanas pienākumus un nodrošināt starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem materiālos uzņemšanas apstākļus, kas ietver mājokli, pārtiku un apģērbu vienīgi naturā, kā arī attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūram starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV L 180, 29.6.2013., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūram dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

pieteikumu iesniedzēji tiek tieši pārsūtīti uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Tāpat, kā paredzēts patvēruma un Sengenas *acquis*, starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas laikā, izņemot gadījumus, kad pastāv būtiski humanitāri iemesli, dalībvalstīm nebūtu jāizsniedz pieteikuma iesniedzējiem valsts ceļošanas dokumenti, ne arī jāsniedz viņiem citi stimuli, piemēram, finansiālie, kas varētu veicināt viņu nelikumīgu pārvietošanos uz citām dalībvalstīm. Ja ir notikusi nelikumīga pārvietošanās uz citām dalībvalstīm, būtu jāpieprasa, lai pieteikuma iesniedzēji vai starptautiskās aizsardzības saņēmēji dotos atpakaļ uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, un minētajai dalībvalstij šīs personas būtu nekavējoties jāuzņem atpakaļ.

- (40) Lai nepieļautu starptautiskās aizsardzības saņēmēju turpmāku pārvietošanos, dalībvalstīm būtu arī jāinformē aizsardzības saņēmēji par nosacījumiem, ar kādiem viņi var likumīgi ieceļot un uzturēties citā dalībvalstī, un tām būtu jāvar noteikt ziņošanas pienākumus. Ievērojot Direktīvu 2008/115/EK, dalībvalstīm būtu jāprasa starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kuri nelikumīgi uzturas to teritorijā, nekavējoties atgriezties pārcelšanas mērķa dalībvalstī. Ja persona atsakās atgriezties brīvprātīgi, būtu jāveic atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
- (41) Turklāt, ja tā paredzēts valsts tiesību aktos un tiek veikta atgriešana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti, dalībvalsts, kas veica atgriešanu, var nolemt nākt klajā ar aizliegumu ieceļot tās teritorijā, kas aizsardzības saņēmējam uz noteiktu laiku liegta atkārtoti ieceļot minētās konkrētās dalībvalsts teritorijā.
- (42) Tā kā šā lēmuma mērķis ir reaģēt uz ārkārtas situāciju un atbalstīt Itāliju un Grieķiju to patvēruma sistēmu stiprināšanā, ar to minētajām valstīm būtu jādod iespēja ar Komisijas palīdzību divpusēji vienoties ar Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par tādu personu pārcelšanu, uz kurām attiecas šā lēmuma darbības joma. Šādi vienojoties, būtu jāatspoguļo arī šā lēmuma pamatelementi, jo īpaši tie, kas attiecas uz pārcelšanas procedūru un pieteikuma iesniedzēju tiesībām un pienākumiem, kā arī tie, kas attiecas uz Regulu (ES) Nr. 604/2013.
- (43) Konkrētais atbalsts, kas Itālijai un Grieķijai tiek sniegts ar pārcelšanas shēmu, būtu jāpapildina ar tādiem palīgpasākumiem no trešo valstu valstspiederīgo ierašanās Itālijas vai Grieķijas teritorijā līdz visu piemērojamo procedūru pabeigšanai, kurus koordinē EASO un citas attiecīgās aģentūras, piemēram, *Frontex*, kas koordinē tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kuriem nav tiesību uzturēties teritorijā, saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.
- (44) Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (45) Ar šo lēmumu tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (46) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpieņem.
- (47) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpieņem.
- (48) Ja pēc paziņojuma, ko saskaņā ar Protokola Nr. 21 4. pantu sniedz kāda no dalībvalstīm, uz kuru attiecas minētais protokols, Komisija saskaņā ar LESD 331. panta 1. punktu apstiprina minētās dalībvalsts līdzdalību šajā lēmumā, Padomei būtu jānosaka pieteikuma iesniedzēju skaits, kuri pārceļami uz minēto dalībvalsti. Padomei būtu arī attiecīgi jāpielāgo skaitļi, kas iedalīti citām dalībvalstīm, tos proporcionāli samazinot.

- (49) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.
- (50) Ņemot vērā situācijas steidzamību, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo lēmumu Itālijas un Grieķijas labā tiek noteikti pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā, lai palīdzētu šīm valstīm labāk pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums šajās dalībvalstīs.
2. Komisija pastāvīgi uzrauga situāciju saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo masveida pieplūdumu dalībvalstīs.

Vajadzības gadījumā Komisija iesniegs priekšlikumus grozīt šo lēmumu, lai ņemtu vērā situācijas attīstību uz vietas un tās ietekmi uz pārcelšanas mehānismu, kā arī pieaugošo spiedienu uz dalībvalstīm, jo īpaši dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 2. panta h) punktā;
- b) "pieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas pieteicies starptautiskajai aizsardzībai, attiecībā uz kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- c) "starptautiskā aizsardzība" ir bēgļa statuss un alternatīvās aizsardzības statuss, kā noteikts attiecīgi Direktīvas 2011/95/ES 2. panta e) un g) punktā;
- d) "ģimenes locekļi" ir ģimenes locekļi, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. panta g) punktā;
- e) "pārcelšana" ir pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana no tās dalībvalsts teritorijas, kura atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā noteiktajiem kritērijiem ir tā, kas ir atbildīga par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju;
- f) "pārcelšanas mērķa dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas kļūst atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ievērojot Regulu (ES) Nr. 604/2013, pēc pieteikuma iesniedzēja pārcelšanas uz minēto dalībvalsti.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēglu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

3. pants

Darbības joma

1. Pārcešana, ievērojot šo lēmumu, notiek vienīgi attiecībā uz tādu pieteikuma iesniedzēju, kurš starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzis Itālijā vai Grieķijā un attiecībā uz kuru minētās valstis citādi būtu bijušas atbildīgas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā noteiktos kritērijus atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.

2. Pārcešanu, ievērojot šo lēmumu, piemēro vienīgi tādām pieteikuma iesniedzējam, kuram ir tāda valstspiederība, attiecībā uz ko saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem, ik ceturksni atjauninātajiem visas Savienības vidējiem Eurostat datiem pirmajā instancē pieņemto pozitīvo starptautiskās aizsardzības piešķiršanas lēmumu procentuālā attiecība pret visiem pieteikumiem starptautiskās aizsardzības piešķiršanai, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES ⁽¹⁾ III nodaļā, ir 75 % vai vairāk. Bezvalstnieku gadījumā ņem vērā iepriekšējo pastāvīgās dzīvesvietas valsti. Ceturksņa atjauninājumus ņem vērā vienīgi attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, kuri nav jau identificēti kā pieteikuma iesniedzēji, ko varētu pārceļt saskaņā ar šā lēmuma 5. panta 3. punktu.

4. pants

120 000 pieteikuma iesniedzēju pārcešana uz dalībvalstīm

1. 120 000 pieteikuma iesniedzējus pārceļ uz citām dalībvalstīm šādi.

- a) 15 600 pieteikuma iesniedzēju pārceļ no Itālijas uz citu dalībvalstu teritoriju saskaņā ar I pielikumā izklāstīto tabulu.
- b) 50 400 pieteikuma iesniedzēju pārceļ no Grieķijas uz citu dalībvalstu teritoriju saskaņā ar II pielikumā izklāstīto tabulu.
- c) 54 000 pieteikuma iesniedzēju pārceļ uz citu dalībvalstu teritoriju proporcionāli skaitļiem, kuri sniegti I un II pielikumā, vai nu saskaņā ar šā panta 2. punktu, vai ar šā lēmuma grozījumu, kā minēts 1. panta 2. punktā un šā panta 3. punktā.

2. No 2016. gada 26. septembra 1. punkta c) apakšpunktā minētos 54 000 pieteikuma iesniedzēju pārceļ no Itālijas un Grieķijas tādā proporcijā, kāda izriet no 1. punkta a) un b) apakšpunkta, uz citu dalībvalstu teritoriju proporcionāli I un II pielikumā izklāstītajiem skaitļiem. Komisija iesniedz Padomei priekšlikumu par skaitļiem, kas attiecīgi jāiedala katrai dalībvalstij.

3. Ja līdz 2016. gada 26. septembrim Komisija uzskata, ka pārcešanas mehānisma pielāgošanu attaisno situācijas attīstība uz vietas vai ka dalībvalsts saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, kuru izraisa krāsas migrācijas plūsmu svārstības un, ņemot vērā iespējamās labumguvējas dalībvalsts viedokļus, tā attiecīgā gadījumā var iesniegt priekšlikumus Padomei, kā minēts 1. panta 2. punktā.

Tāpat dalībvalsts var, norādot pienācīgi pamatotus iemeslus, paziņot Padomei un Komisijai, ka tā saskaras ar līdzīgu ārkārtas situāciju. Komisija izvērtē iesniegtos iemeslus un attiecīgā gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumus, kā minēts 1. panta 2. punktā.

4. Ja pēc paziņojuma, ko saskaņā ar Protokola Nr. 21 4. pantu sniedz kāda no dalībvalstīm, uz kuru attiecas minētais protokols, Komisija saskaņā ar LESD 331. panta 1. punktu apstiprina minētās dalībvalsts līdzdalību šajā lēmumā, Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, nosaka to pieteikuma iesniedzēju skaitu, kuri pārceļami uz attiecīgo dalībvalsti. Padome tajā pašā īstenošanas lēmumā arī attiecīgi pielāgo skaitļus, kas iedalīti citām dalībvalstīm, tos proporcionāli samazinot.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

5. Izņēmuma apstākļos dalībvalsts var līdz 2015. gada 26. decembrim paziņot Padomei un Komisijai, ka tā pagaidām nespēj piedalīties līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas procesā, kas tai iedalīti saskaņā ar 1. punktu, norādot pienācīgi pamatotus iemeslus, kas ir saderīgi ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā noteiktajām Savienības pamatvērtībām.

Komisija izvērtē sniegtos iemeslus un iesniedz priekšlikumus Padomei attiecībā uz līdz 30 % to pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas procesa apturēšanu pagaidu kārtā, kas attiecīgajai dalībvalstij iedalīti saskaņā ar 1. punktu. Pamatotos gadījumos Komisija var ierosināt pagarināt atlikušā iedalījuma pieteikuma iesniedzēju pārcelšanas termiņu līdz 12 mēnešiem pēc 13. panta 2. punktā minētā datuma.

6. Padome vienā mēnesī pieņem lēmumu attiecībā uz 5. punktā minētajiem priekšlikumiem.

7. Šā panta 2., 4. un 6. punkta un 11. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā Padome pieņem īstenošanas lēmumu, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

5. pants

Pārcelšanas procedūra

1. Lai nodrošinātu administratīvo sadarbību, kas nepieciešama šā lēmuma īstenošanai, katra dalībvalsts izvēlas valsts kontaktpunktu, kura adresi tā paziņo pārējām dalībvalstīm un EASO. Dalībvalstis kopā ar EASO un citām attiecīgajām aģentūrām veic visus atbilstīgos pasākumus, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, tostarp par 7. punktā minēto iemeslu.

2. Dalībvalstis regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem norāda, cik pieteikuma iesniedzējus var ātri pārcelt uz to teritoriju, un citu svarīgu informāciju.

3. Ņemot par pamatu šo informāciju, Itālija un Grieķija ar EASO un, attiecīgā gadījumā, ar 8. punktā minēto dalībvalstu sadarbības koordinātoru atbalstu identificē konkrētus pieteikuma iesniedzējus, kurus varētu pārcelt uz citām dalībvalstīm, un cik vien drīz iespējams iesniedz minēto dalībvalstu kontaktpunktiem visu būtisko informāciju. Minētajā nolūkā priekšroku dod mazāk aizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem Direktīvas 2013/33/ES 21. un 22. panta nozīmē.

4. Pēc tam, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir sniegusi apstiprinājumu, Itālija un Grieķija cik drīz vien iespējams, apspriežoties ar EASO, pieņem lēmumu par katra identificētā pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu uz konkrētu pārcelšanas mērķa dalībvalsti un paziņo to pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar 6. panta 4. punktu. Lēmumu neapstiprināt pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu pārcelšanas mērķa dalībvalsts var pieņemt vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls, kā minēts 7. punktā.

5. Pieteikuma iesniedzējus, no kuriem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītās saistības, jāpaņem pirkstu nospiedumi, var ierosināt pārcelt tikai tad, ja viņu pirkstu nospiedumi ir paņemti un nosūtīti uz Ewodac centrālo sistēmu, ievērojot minēto regulu.

6. Pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju notiek iespējami drīz pēc datuma, kurā attiecīgajai personai ir paziņots šā lēmuma 6. panta 4. punktā minētais pārsūtīšanas lēmums. Itālija un Grieķija nosūta pārcelšanas mērķa dalībvalstij pārsūtīšanas datumu un laiku, kā arī visu citu atbilstīgo informāciju.

7. Dalībvalstis saglabā tiesības atteikties pārcelt pieteikuma iesniedzēju vienīgi tad, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka viņš rada draudus to valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai, vai ja ir nopietni iemesli piemērot Direktīvas 2011/95/ES 12. un 17. pantā izklāstītos izslēgšanas noteikumus.

8. Visu šajā pantā aprakstīto pārcelšanas procedūras aspektu īstenošanai dalībvalstis pēc visas atbilstīgās informācijas apmaiņas var lemt norīkot uz Itāliju un Grieķiju sadarbības koordinātorus.

9. Saskaņā ar Savienības *acquis* dalībvalstis pilnībā izpilda savus pienākumus. Attiecīgi Itālija un Grieķija pārcelšanas procedūrā garantē identifikāciju, reģistrāciju un pirkstu nospiedumu ņemšanu. Lai nodrošinātu to, ka process paliek efektīvs un pārvaldāms, uzņemšanas objekti un pasākumi ir organizēti pienācīgi, lai cilvēkus izmitinātu pagaidu kārtā, ievērojot Savienības *acquis*, līdz tiek pieņemts lēmums par viņu situāciju. Pieteikuma iesniedzēji, kuri izvairās no pārcelšanas procedūras, no pārcelšanas tiek izslēgti.

10. Šajā pantā paredzēto pārcelšanas procedūru pabeidz cik iespējams drīz un ne vēlāk kā divus mēnešus no brīža, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts ir norādījusi 2. punktā minēto informāciju, izņemot gadījumus, kad pārcelšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājums, kas minēts 4. punktā, notiek īsākā laikā nekā divās nedēļās pirms minētā divu mēnešu laikposma beigām. Šādos gadījumos termiņu pārcelšanas procedūras pabeigšanai var pagarināt uz laikposmu, kas nepārsniedz divas nedēļas. Turklāt šo termiņu attiecīgā gadījumā var pagarināt uz vēl četru nedēļu laikposmu, ja Itālija vai Grieķija demonstrē objektīvus praktiskus šķēršļus, kas neļauj pārsūtīšanai notikt.

Ja pārcelšanas procedūra minētajos termiņos netiek pabeigta un ja vien Itālija un Grieķija nevienojas ar pārcelšanas mērķa dalībvalsti par saprātīgu termiņa pagarinājumu, Itālija un Grieķija joprojām ir atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013.

11. Pārcelšanas mērķa dalībvalsts pēc pieteikuma iesniedzēja pārcelšanas paņem un nosūta uz *Eurodac* centrālo sistēmu pieteikuma iesniedzēja pirkstu nospiedumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantu un atjaunina datu kopas saskaņā ar minētās regulas 10. pantu un, attiecīgā gadījumā, ar tās 18. pantu.

6. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, uz kuriem attiecas šis lēmums, tiesības un pienākumi

1. Īstenojot šo lēmumu, dalībvalstis pirmām kārtām ņem vērā bērna intereses.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ģimenes locekļus, kuri ietilpst šā lēmuma darbības jomā, pārceļ uz tās pašas dalībvalsts teritoriju.
3. Pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu Itālija un Grieķija informē pieteikuma iesniedzēju par šajā lēmumā izklāstīto pārcelšanas procedūru valodā, kuru viņš saprot vai par kuru ir pamats domāt, ka viņš to saprot.
4. Kad lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu ir pieņemts, pirms faktiskās pārcelšanas Itālija un Grieķija rakstiski paziņo attiecīgajai personai lēmumu par tās pārcelšanu. Minētajā lēmumā norāda pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
5. Pieteikuma iesniedzējam vai starptautiskās aizsardzības saņēmējam, kas ieceļo citas dalībvalsts teritorijā, kura nav pārcelšanas mērķa dalībvalsts, un neatbilst uzturēšanās nosacījumiem minētajā citā dalībvalstī, tiek pieprasīts nekavējoties atgriezties. Pārcelšanas mērķa dalībvalsts šādu personu nekavējoties uzņem atpakaļ.

7. pants

Operatīvais atbalsts Itālijai un Grieķijai

1. Lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju labāk pārvarēt ārkārtējo spiedienu uz to patvēruma un migrācijas sistēmām, kuru radījis pašreizējais palielinātais migrācijas spiediens pie to ārējām robežām, dalībvalstis sadarbībā ar Itāliju un Grieķiju palielina operatīvo atbalstu starptautiskās aizsardzības jomā ar attiecīgām darbībām, ko koordinē EASO, *Frontex* un citas attiecīgās aģentūras, jo īpaši, vajadzības gadījumā nodrošinot valstu ekspertus šādiem atbalsta pasākumiem:
  - a) Itālijā un Grieķijā ieceļojušo trešo valstu valstspiederīgo izvērtēšanai, ietverot viņu pārliecinošu identifikāciju, pirkstu nospiedumu ņemšanu un reģistrēšanu, un attiecīgā gadījumā viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumu reģistrēšanai un – pēc Itālijas vai Grieķijas pieprasījuma – viņu sākotnējai noformēšanai;

- b) informācijas un, vajadzības gadījumā, īpašas palīdzības sniegšanai pieteikuma iesniedzējiem vai potenciālajiem pieteikuma iesniedzējiem, kurus varētu pārcelt, ievērojot šo lēmumu;
- c) to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanas darbību sagatavošanai un organizēšanai, kuri vai nu nelūdza starptautisku aizsardzību, vai kuri vairs nav tiesīgi palikt attiecīgajā teritorijā.

2. Papildus saskaņā ar 1. punktu sniegtajam atbalstam un lai atvieglinātu visu pārceļšanas procedūras posmu īstenošanu, vajadzības gadījumā Itālijai un Grieķijai sniedz īpašu atbalstu, izmantojot atbilstīgas darbības, ko koordinē EASO, Frontex un citas attiecīgās aģentūras.

8. pants

Papildu pasākumi, kas jāveic Itālijai un Grieķijai

1. Itālija un Grieķija, ņemot vērā pienākumus, kas izklāstīti Lēmuma (ES) 2015/1523 8. panta 1. punktā, un līdz 2015. gada 26. oktobrim paziņo Padomei un Komisijai atjauninātu plānu, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt atbilstīgu šā lēmuma īstenošanu.
2. Ja šo lēmumu būtu jāgroza citas dalībvalsts labā saskaņā ar 1. panta 2. punktu un 4. panta 3. punktu, minētajai dalībvalstij attiecīgā Padomes grozā lēmuma spēkā stāšanās dienā būtu jāiesniedz Padomei ceļvedis, kurā būtu ietverti atbilstīgi pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atgriešanas jomā, lai stiprinātu tās sistēmas kapacitāti, kvalitāti un efektivitāti šajās jomās, kā arī pasākumi, lai nodrošinātu šā lēmuma pienācīgu īstenošanu. Minētā dalībvalsts pilnībā īsteno minēto ceļvedi.
3. Ja Itālija vai Grieķija nepilda 1. punktā noteikto pienākumus, Komisija, attiecīgajai valstij dodot iespēju izklāstīt savu viedokli, var lemt apturēt šā lēmuma piemērošanu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Komisija var pieņemt lēmumu vienu reizi pagarināt šo apturēšanu uz vēl vienu laikposmu, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Šāda apturēšana neskar pieteikuma iesniedzēju pārsūtīšanu, kas vēl nav veikta pēc pārceļšanas mērķa dalībvalsts apstiprinājuma, ievērojot 5. panta 4. punktu.

9. pants

Turpmākas ārkārtas situācijas

Ja kādā dalībvalstī rodas ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome, ievērojot LESD 78. panta 3. punktu, pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert to, ka tiek apturēta minētās dalībvalsts dalība pārceļšanā, kā paredzēts šajā lēmumā, kā arī iespējami kompensējoši pasākumi Itālijai un Grieķijai.

10. pants

Finansiāls atbalsts

1. Par katru personu, kas pārceļta, ievērojot šo lēmumu:
  - a) pārceļšanas mērķa dalībvalsts saņem vienreizēju maksājumu EUR 6 000 apmērā;
  - b) Itālija vai Grieķija saņem vienreizēju maksājumu vismaz EUR 500 apmērā.
2. Šo finansiālo atbalstu sniedz, piemērojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā. Atkāpjoties no priekšfinansējuma kārtības, kas izklāstīta minētajā regulā, ievērojot šo lēmumu, dalībvalstīm 2016. gadā izmaksā priekšfinansējuma summu 50 % apmērā no to kopējā piešķiruma.

11. pants

Sadarbība ar asociētajām valstīm

1. Ar Komisijas palīdzību divpusējas vienošanās var noslēgt starp Itāliju un attiecīgi Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici un starp Grieķiju un attiecīgi Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici par pieteikuma iesniedzēju pārcelšanu no Itālijas un Grieķijas teritorijas uz pēdējo minēto valstu teritoriju. Minētajās vienošanās pienācīgi ņem vērā šā lēmuma galvenos elementus, jo īpaši tos, kas ir saistīti ar pārcelšanas procedūru un pieteikuma iesniedzēju tiesībām un pienākumiem.

2. Gadījumā, ja noslēdz šādas divpusējas vienošanās, Itālija vai Grieķija paziņo Padomei un Komisijai to pieteikuma iesniedzēju skaitu, kurus paredzēts pārcelt uz asociētajām valstīm. Padome pēc Komisijas priekšlikuma attiecīgi pielāgo skaitļus, kas iedalīti citām dalībvalstīm, tos proporcionāli samazinot.

12. pants

Ziņošana

Pamatojoties uz dalībvalstu un attiecīgo aģentūru sniegto informāciju, Komisija ik pēc sešiem mēnešiem ziņo Padomei par šā lēmuma īstenošanu.

Pamatojoties uz Itālijas un Grieķijas sniegto informāciju, Komisija ik pēc sešiem mēnešiem arī ziņo Padomei par šā lēmuma 8. pantā minēto ceļvežu īstenošanu.

13. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro līdz 2017. gada 26. septembrim.
3. To piemēro personām, kuras ieceļo Itālijas un Grieķijas teritorijā no 2015. gada 25. septembra līdz 2017. gada 26. septembrim, kā arī pieteikuma iesniedzējiem, kas ir ieceļojuši minēto dalībvalstu teritorijā no 2015. gada 24. marta.

Briselē, 2015. gada 22. septembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
J. ASSELBORN

I PIELIKUMS

Iedalījumi no Itālijas

	Iedalījums uz dalībvalsti (15 600 pārceltu pieteikuma iesniedzēju)
Austrija	462
Beļģija	579
Bulgārija	201
Horvātija	134
Kipra	35
Čehijas Republika	376
Igaunija	47
Somija	304
Francija	3 064
Vācija	4 027
Ungārija	306
Latvija	66
Lietuva	98
Luksemburga	56
Malta	17
Nīderlande	922
Polija	1 201
Portugāle	388
Rumānija	585
Slovākija	190
Slovēnija	80
Spānija	1 896
Zviedrija	567

II PIELIKUMS

Iedalījumi no Grieķijas

	Iedalījums uz dalībvalsti (50 400 pārceltu pieteikuma iesniedzēju)
Austrija	1 491
Beļģija	1 869
Bulgārija	651
Horvātija	434
Kipra	112
Čehijas Republika	1 215
Igaunija	152
Somija	982
Francija	9 898
Vācija	13 009
Ungārija	988
Latvija	215
Lietuva	318
Luksemburga	181
Malta	54
Nīderlande	2 978
Polija	3 881
Portugāle	1 254
Rumānija	1 890
Slovākija	612
Slovēnija	257
Spānija	6 127
Zviedrija	1 830